

16 – woensdag 15 februari

Deze ochtend was Beatrice weer helemaal de oude. Ze straalde weer en was lekker ingevet met vaseline! Weer was er een hele stapel wasgoed om te verzorgen en dat werd ook weer te drogen gehangen over het prikkeldraad. 's Lands wijs, 's lands eer! Ze had ook al eens mijn heel dunne T-shirt zo te drogen gehangen en ofschoon er geen scheur in zat, kreeg je zelfs met heftig strijken de punten niet meer uit het stof. Ik heb toch maar mijn fijne dunne pon en broek aan een hanger aan de lijn gehangen. Leek me veiliger.

Tijdens het ontbijt liepen we nog eens de situatie van vorige dag door.

Viel Homa Bay, waar onze drie MMS een nieuwe post gingen opzetten, ook onder deze bisschop? Nee, gelukkig niet. Heeft hij de pik op onze zusters? Vroeger toen de Indiase Joan Chunkapura voor counselingtraining uit India kwam voor de Community Health Workers in Nangina, waren er ook al grote problemen geweest. Hij voelt zich heel erg bedreigd door MMZ en al hun ideeën. En nu dus ook door Beatrice die heel veel ideeën van ons voor ontwikkeling en gezondheid heeft overgenomen en bovendien is deze vrouw heel hoog opgeleid in Engeland, heeft veel Europese contacten in de medische wereld. Beatrice heeft een schat aan ervaring met community werk en is financieel van hem onafhankelijk. Al haar werk voor de gemeenschappen en de Community Health Workers en de aids workers wordt door de gemeenschappen zelf betaald. Dat is een lumineuze en praktische uitvinding van Beatrice zelf. Zij vindt het niet goed dat er steeds voor alle activiteiten geld van het diocees moet komen of van het buitenland. En dus heeft ze, te beginnen met Nangina, een soort belasting ingesteld. Voor iedere bijeenkomst, mis, vergadering, onderricht, dans, spreker, coöperatie vergadering enz. enz. is iedere deelnemer verplicht één shilling te doneren. Dat is in eurogeld, nog geen éénzevende cent. Nu blijkt dat iedere parochie zich kan handhaven en alles zelf kan betalen. Het werkt! En langzaamaan zijn er meerdere parochies die dit ingevoerd hebben. De bisschop kan er geen beslag op leggen. Vandaar dat hij een beetje pissig is en Beatrice verfoeit. Maar de mensen komen verder en worden zelfstandig en de gezondheid gaat met sprongen vooruit. Van die inkomsten worden ook Beatrice's auto en levensonderhoud betaald, want ze werkt immers iedere dag voor al deze groepen in West Kenia. Op de bank staat geld voor grotere uitgaven. Maar deze groepen bankieren ook met geld op poten!. De bisschop werd gevraagd om 500 geiten en schapen te kopen. Die lammeren 2x per jaar en dus is er een voorraad aan dieren beschikbaar die aan aidspatiënten en armen gegeven kunnen worden om zo hun eigen dieren te krijgen en te verkopen zodat ze te eten hebben.

Beatrice zelf verkoopt haar eieren voor 5 shilling per stuk. Ze heeft in het legseizoen 8 tot 10 eieren per dag..Ik zag dat ze deze ochtend van een jonge vrouw aan de poort een zak verse sukuma wiki (een soort kool die overal groeit en die de mensen dus iedere dag van de week kunnen/moeten eten) kocht voor 200 shilling. Deze grote bos werd meteen door Nellie in de grote zitkamer klein gesneden als voer voor de kippen. Voor mij ziet het er niet naar uit dat ze met 2x 200 shilling groenvoerkosten per week, het graan en de opbrengst van de eieren veel winst zal maken. Maar een volwassen kip verkopen, afhankelijk van de soort, brengt al gauw drie tot vijfhonderd shilling op. En dat zet dan weer wel zoden aan de dijk.